

The Holy See

POSLANICA SVETEGA OČETA FRANČIŠKA ZA XXX. SVETOVN DAN MLADIH 2015

»Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali« (Mt 5,8)

Dragi mladi,

nadaljujemo naše duhovno romanje proti Krakovu, kjer bo julija 2016 naslednji mednarodni svetovni dan mladih. Za vodnika na naši poti smo izbrali evangeljske blagre. Lani smo razmišljali o blagru ubogih v duhu, ki je umeščen v širši kontekst govora na gori. Skupaj smo odkrili revolucionarni pomen blagrov in močno Jezusovo vabilo, naj se pogumno vržemo v pustolovščino iskanja sreče. Letos bomo razmišljali o šestem blagru: »Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali« (Mt 5,8).

1. Hrepenenje po sreči

Beseda »blaženi« oziroma »srečni« se v tej prvi veliki Jezusovi pridigi pojavi devetkrat (prim. Mt 5,1–12). Je kot neke vrste refren, ki nas spominja na Gospodov klic, naj skupaj z njim prehodimo pot, ki je kljub vsem izzivom pot resnične sreče.

Da, dragi mladi, iskanje sreče je skupno vsem osebam vseh časov in vseh starosti. Bog je položil v srce vsakega moškega in vsake ženske neustavljivo hrepenenje po sreči, po polnosti. Ali ne čutite, da so vaša srca nemirna in v stalnem iskanju dobrega, ki more odžejati vašo žejo po neskončnem?

Prva poglavja Prve Mojzesove knjige nam predstavijo čudovito blaženost, h kateri smo poklicani in ki obstaja v popolnem občestvu z Bogom, z drugimi, z naravo, s samim seboj. Da bi imeli prost dostop do Boga, do njegove intimnosti in da bi ga videli – to je del Božjega načrta za človeštvo od samega začetka, ki omogoča, da božanska luč prežame z resnico in prosojnostjo vse človeške odnose. V tem stanju prvotne čistosti ni bilo »mask«, pretvez, razlogov za skrivanje pred drugimi. Vse je bilo bistro in jasno.

Ko sta moški in ženska podlegla skušnjavi in pretrgala odnos zaupnega občestva z Bogom, je v

človeško zgodovino vstopil greh (prim. 1 Mz 3). Posledice so takoj opazne tudi v njunem medsebojnem odnosu, odnosu z drugimi, naravo. Posledice so dramatične! Prvotna čistost je onesnažena. Odtlej ni več mogoč neposredni dostop do Božje navzočnosti. Nastopi težnja po skrivanju, moški in ženska morata pokriti lastno nagoto. Odvzeta jima je luč, ki izhaja iz gledanja Gospoda; resničnost, ki ju obdaja, gledata s popačenim pogledom, kratkovidno. Notranji »kompas«, ki ju je vodil v iskanju sreče, izgubi svojo referenčno točko; želja po moči, posedovanju in hrepenenju po uživanju za vsako ceno ju vodijo v brezno žalosti in strahu.

V psalmih najdemo krik, s katerim se človeštvo iz dna duše obrača na Boga: »Kdo nam bo dal videti dobro? Dvigni, Gospod, nad nami svetlobo svojega obličja!« (Ps 4,7). Oče v svoji neizmerni dobroti odgovori na to prošnjo tako, da pošlje svojega Sina. V Jezusu Bog prevzame človeški obraz. S svojim učlovečenjem, življenjem, smrtjo in vstajenjem nas odreši greha in nam odpre nova, do tedaj nepredstavljljiva obzorja.

In tako je v Kristusu, dragi mladi, polna izpolnitev vaših sanj po dobroti in sreči. Samo on more potešiti vaša pričakovanja, ki jih tolikokrat razočarajo napačne svetne obljube. Kakor je dejal sveti Janez Pavel II.: »On je lepota, ki vas tako privlači. On vas izziva z žejo po korenitosti, ki vam ne dopusti, da bi se prilagodili kompromisom. On vas sili, da odložite maske, ki delajo življenje neiskreno. On bere v srcu najbolj resnične odločitve, ki bi jih drugi radi zadušili. Jezus v vas prebujata hrepenenja, da iz svojega življenja naredite nekaj velikega« (Molitvena vigilijska na Tor Vergata, 19. avgusta 2000: Insegnamenti XXIII/2, [2000], 212).

2. Blagor čistim v srcu ...

Poskusimo sedaj poglobiti razumevanje, kako ta blagor prehaja skozi čistost srca. Najprej moramo razumeti svetopisemski pomen besede »srce«. Za hebrejsko kulturo je srce središče čustev, misli in namenov človeške osebe. Če nas Sveto pismo uči, da Bog ne gleda na videz, temveč v srce (prim. 1 Sam 16,7), lahko rečemo tudi, da Boga moremo videti, če izhajamo iz svojega srca. Srce povzame človeško bitje v svoji celostnosti ter enosti telesa in duha, v svoji sposobnosti ljubiti in biti ljubljen.

Izraz »čist« – katharos je grška beseda, ki jo uporabi evangelist Matej in pomeni predvsem očiščen, jasen, prost snovi, ki onesnažujejo. V evangeliju vidimo Jezusa, ki je proti določenemu dojemanju obredne čistosti, vezane na zunanost, zaradi katere se je bilo prepovedano dotakniti stvari ali oseb (med njimi gobavcev in tujcev), ker so bile označene kot nečiste. Farizejem, ki tako kot mnogi judje tistega časa niso jedli, če se prej niso umili, in so se držali mnogih izročil glede čiščenja stvari, Jezus odločno reče: »Nič ni zunaj človeka, kar bi ga moglo omadeževati, če pride vanj, ampak ga omadežuje to, kar pride iz človeka. Kar pride iz človeka, to ga omadežuje. Od znotraj namreč, iz človekovega srca, prihajajo hudobne misli, nečistovanja, tatvine, umori, prešuštva, pohlepi, hudobije, zvijača, razuzdanost, nevoščljivost, bogokletje, napuh, nespamet« (Mr 7,15.21–22).

V čem je torej sreča, ki izvira iz čistega srca? Če izhajamo iz seznama zlih stvari, ki naredijo človeka nečistega, kot jih je naštel Jezus, vidimo, da to vprašanje zadeva predvsem področje naših odnosov. Vsak od nas se mora naučiti ločevati to, kar more »onesnažiti« srce, si oblikovati pravo in občutljivo vest, ki je sposobna »razločevati, kaj hoče Bog, kaj je dobro, njemu všečno in popolno« (Rim 12,2). Če moramo pozorno varovati stvarstvo, čistost zraka, vode in hrane, moramo toliko bolj varovati to, kar je najdragocenejše: svoja srca in svoje odnose. Ta »človeška ekologija« nam bo pomagala, da bomo dihali čist zrak, ki izvira iz lepih stvari, iz prave ljubezni, iz svetosti.

Nekoč sem vas vprašal: »Kje je vaš zaklad? Na katerem zakladu počiva vaše srce?« (prim. Intervju z mladimi iz Belgije, 31. marec 2014). Da, naša srca so lahko navezana na resnične ali lažne zaklade, lahko najdejo pristen počitek ali pa se uspavajo, postanejo lena in otrpla. Najdragocenejše dobro, ki ga lahko imamo v življenju, je naš odnos z Bogom. Ste prepričani v to? Se zavedate neprecenljive vrednosti, ki jo imate v Božjih očeh? Veste, da vas On ljubi in sprejema brezpogojno, take, kot ste? Kadar se človek tega ne zaveda, postane nerazumljiva uganka, kajti ravno zavedanje, da nas Bog brezpogojno ljubi, daje smisel našemu življenju. Se spomnite Jezusovega pogovora z bogatim mladeničem (prim. Mr 10,17–22)? Evangelist Marko poudari, da ga je Gospod pogledal in vzljubil (prim. v. 21) ter ga nato povabil, naj mu sledi, da bo našel resnični zaklad. Želim vam, dragi mladi, da bi vas ta Kristusov pogled, poln ljubezni, spremljal skozi vaše celotno življenje.

V obdobju mladosti cveti veliko čustveno bogastvo, ki je v vaših srcih, globoko hrepenenje po resnični, lepi in veliki ljubezni. Koliko moči je v tej sposobnosti ljubiti in biti ljubljen! Ne dovolite, da bi bila ta dragocena vrednost izkrivljena, uničena ali iznakažena. To se zgodi, kadar v odnosih bližnjega uporabimo za svoje sebične cilje, dostikrat celo samo za predmet užitka. Zaradi takih negativnih izkušenj ostane srce ranjeno in žalostno. Prosim vas: ne bojte se resnične ljubezni, take, kot jo uči Jezus in jo sveti Pavel opiše kot: »Ljubezen je potrpežljiva, dobrotljiva je ljubezen, ni nevoščljiva, ljubezen se ne ponaša, se ne napihuje, ni brezobzirna, ne išče svojega, ne da se razdražiti, ne misli hudega. Ne veseli se krivice, veseli pa se resnice. Vse prenaša, vse veruje, vse upa, vse prestane. Ljubezen nikoli ne mine« (1 Kor 13,4–8).

Ko vas vabim, da odkrijete lepoto človeške poklicanosti v ljubezen, vas spodbujam, da se uprete razširjeni težnji, ki pojmuje ljubezen kot nekaj plehkega, posebej, ko jo želi omejiti samo na njen spolni vidik in ji tako odvzame njene bistvene lastnosti: lepoto, občestvo, zvestobo in odgovornost. Dragi mladi, »v kulturi začasnosti in relativizma mnogi pridigajo, da je pomembno »uživati« trenutek, da se ni smiselno zavezati za vse življenje, sprejeti dokončne odločitve, »za vedno«, saj ne vemo, kaj nas čaka jutri. Jaz vas nasprotno prosim, da ste revolucionarji, da greste proti toku. Vabim vas, da se uprete kulturi začasnosti, ki je globoko v sebi prepričana, da niste sposobni sprejeti odgovornosti, in verjame, da niste sposobni resnično ljubiti. Zaupam v vas mlade in molim za vas. Bodite pogumni, da greste proti toku. In bodite pogumni biti tudi srečnik« (Srečanje s prostovoljci na SDM v Riu, 28. julij 2013).

Vi, mladi, ste pogumni raziskovalci! Če se odpravite na pot odkrivanja bogatega učenja Cerkve na tem področju, boste odkrili, kako krščanstvo ni seznam prepovedi, ki zatirajo naša hrepenenja po sreči, temveč načrt življenja, ki zmore navdušiti naša srca.

3. ... kajti Boga bodo gledali

V srcu vsakega moškega in vsake ženske neprestano odmeva Gospodovo vabilo: »Iščite moje obličje!« (Ps 27,8). Istočasno se moramo vedno soočati z ubogo pogojenostjo, ki jo imamo kot grešniki. V psalmih na primer beremo »Kdo se bo povzpел na Gospodovo goro, kdo sme stati na njegovem svetem kraju? Tisti, ki je nedolžnih rok in čistega srca« (Ps 24,3–4). Toda ne sme nas biti strah, niti nam ne sme vzeti poguma: v Svetem pismu in osebni zgodovini vsakega od nas vidimo, da je Bog vedno tisti, ki naredi prvi korak. On nas očisti, da moremo priti v njegovo prisotnost.

Ko je prerok Izaija prejel Gospodov klic, naj govori v njegovem imenu, se je prestrašil in rekel: »Gorje mi, izgubljen sem, ker sem mož z nečistimi ustnicami« (Iz 6,5). In vendar ga je Gospod očistil, mu poslal angela, ki se je dotaknil njegovih ustnic in mu rekel: »Tvoja krivda je izbrisana, tvoj greh je odpuščen« (v. 7). Ko je Jezus v Novi zavezi ob Genezareškem jezeru poklical svoje prve učence in naredil znamenje čudežnega ulova rib, je Simon Peter padel k njegovim nogam in rekel: »Pojdi od mene, Gospod, ker sem grešen človek!« (Lk 5,8). Ni bilo treba dolgo čakati na odgovor: »Ne boj se! Odslej boš lovil ljudi« (v. 10). In ko je eden od njegovih učencev Jezusu rekel: »Gospod, pokaži nam Očeta in zadosti nam bo,« mu je Učitelj odgovoril: »Kdor je videl mene, je videl Očeta« (Jn 14,8–9).

Gospodovo vabilo, da ga srečamo, je torej namenjeno vsakomur od vas, kjerkoli in v kakršnemkoli položaju se nahaja. Dovolj je, da se »odloči za srečanje z njim in ga vsak dan nenehno išče. Ni razloga, da bi kdo mislil, da to vabilo ni namenjeno njemu« (Veselje evangelija, 3). Vsi smo grešniki in potrebujemo, da nas Gospod očisti. A dovolj je storiti majhen korak k Njemu, ki nas vedno čaka z odprtimi rokami, posebej v zakramentu sprave, ki je posebna priložnost za srečanje z Božjim usmiljenjem, da očisti in obnovi naša srca.

Da, dragi mladi, Gospod nas želi srečati in pusti, da ga »vidimo«. »In kako?« me boste morda vprašali. Tudi sveta Terezija Avilska, ki se je rodila v Španiji pred točno 500 leti, je že kot majhna deklica govorila svojim staršem: »Želim videti Boga.« Potem je odkrila pot molitve kot »zaupnega prijateljskega odnosa z Njim, od katerega se čutimo ljubljene« (Knjiga življenja 5,8). Zato vas vprašam, ali molite. Ali veste, da se lahko pogovarjate z Jezusom, Očetom, Svetim Duhom tako, kot se pogovarjate s prijateljem? In to ne s katerimkoli prijateljem, temveč s svojim najboljšim in najbolj zaupnim prijateljem! Poskusite to narediti v preprostosti. Odkrili boste, kar je kmet v Arsu dejal svetemu župniku v svojem kraju: »Ko sem v molitvi pred tabernakljem, »ga gledam in on gleda mene« (KKC, 2715).

Še enkrat vas vabim, da srečate Gospoda s pogostnim branjem Svetega pisma. Če še nimate te navade, začnite z evangeliji. Vsak dan preberite en odlomek. Dopustite, da Božja beseda govori vašim srcem, razsvetli vaše korake (prim. Ps 119,105). Odkrili boste, da je mogoče »videti« Boga tudi v obrazih bratov, posebej najbolj pozabljenih: ubogih, lačnih, žejnih, tujcih, bolnih, zapornikov (prim. Mt 25,31–46). Ste to že kdaj izkusili? Dragi mladi, za vstop v logiko Božjega kraljestva se je treba prepoznati kot ubogi z ubogimi. Čisto srce je nujno tudi razgaljeno srce, ki se zna ponižati in deliti svoje življenje z najbolj pomoči potrebnimi.

Srečanje z Bogom v molitvi, po branju Svetega pisma in v bratskem življenju vam bo pomagalo, da boste bolje poznali Gospoda in sami sebe. Kakor se je zgodilo učencema v Emavsu (prim. Lk 24,13–35), tako bodo zaradi Jezusovega glasu žarela vaša srca. Odprle se bodo vaše oči, da boste prepoznali njegovo prisotnost in tako odkrili načrt ljubezni, ki ga ima za vaše življenje.

Nekateri med vami čutijo ali bodo čutili Gospodov klic v zakon, da oblikujejo družino. Danes mnogi mislijo, da ta klic ni v modi, toda to ni res! Prav zato celotna cerkvena skupnost živi posebno obdobje premišljevanja o klicu in poslanstvu družine v Cerkvi in sedanjem svetu. Poleg tega vas vabim, da premislite o klicu v redovno življenje ali duhovništvo. Kako lepo je videti mlade, ki objamejo klic, da se popolnoma podarijo Kristusu in služenju njegovi Cerkvi! S čisto dušo sprašujte sami sebe in ne bojte se tega, kar vas prosi Bog! Ko boste odgovorili »Da« Gospodovemu klicu, boste postali nova semena upanja v Cerkvi in družbi. Ne pozabite: Božja volja je vaša sreča!

4. Na poti proti Krakovu

»Blagor čistim v srcu, kajti Boga bodo gledali« (Mt 5,8). Dragi mladi, kakor vidite, ta blagor od blizu zadeva vaše bivanje in je zagotovilo vaše sreče. Zato še enkrat ponavljam: bodite pogumni biti srečni!

Svetovni dan mladih letos vodi v zadnji del poti priprave na naslednje veliko svetovno srečanje mladih v Krakovu leta 2016. Pred natanko tridesetimi leti je sveti Janez Pavel II. v Cerkvi ustanovil svetovne dneve mladih (SDM). To mladostno romanje po vseh celinah pod vodstvom Petrovega naslednika je resnično milostna in preroška pobuda. Vedno se zahvaljujemo Gospodu za dragocene sadove, ki jih je prineslo v življenje tolikih mladih na celotnem planetu! Koliko pomembnih odkritij, posebno o Kristusu, ki je Pot, Resnica in Življenje, ter o Cerkvi kot veliki družini, ki vse sprejema! Koliko sprememb v življenju, koliko duhovnih poklicev je zraslo iz teh srečanj. Sveti papež, pokrovitelj SDM, naj posreduje za vaše romanje proti njegovemu Krakovu. Materinski pogled blažene Device Marije, polne milosti, vse lepe in vse čiste, naj nas spremlja na tej poti.

Francišek

V Vatikanu, na god sv. Janeza Boska, 31. januarja 2015

©Copyright - Libreria Editrice Vaticana